

283. Vid den äldsta Vadstenvägen, S:ta Ingrids klosterområde, Skenninge.⁵¹

Pl. 93.

Litteratur: Norrköpings Tidningar 6/11 1937; Östgöta-Correspondenten 6/11 1937; Motala Posten 8/11 1937; O. Bengtzon i Östergötlands Dagblad 19/2 1938; B. Cnattingius, Rapport till Riksantikvarieämbetet 14/5 1938, dnr 2007/38 (ATA); Arthur Nordéns redogörelse för konserveringsåtgärder sommaren 1946, dnr 4022/46 (ATA); Gillis Olson, Rapport till Riksantikvarieämbetet 18/12 1946, dnr 5594/46 (ATA).⁵²

Äldre avbildningar: ⁵³ B. Cnattingius, Foton 1937 (Östergötlands museum); G. Olson a.a. (ATA).

Runstenen, som framkom vid utgrävningarna å klosterområdet år 1937⁵⁴ men då icke ägnades närmare uppmärksamhet utan förblev liggande i den blottade mursockeln i klosterkomplexets västligaste del, restes 1946 på den plats, där den lades efter anträffandet. Det är blott ett fåtal meter från det ställe, där markformationen antyder, att den gamla Vadstenvägen passerat över klosterområdet och lämnat detta. Såvida icke stenen en gång stått rest närmare S:t Martinskyrkans övriga gravvårdar i klosterområdets motsatta ände och blott fraktats hit för att inläggas i murverket, får det tänkas, att den en gång rests invid landsvägen här. Det senare alternativet förefaller vara det rimligaste; stenen är nämligen även i sitt nuvarande sönderslagna skick mycket tung, och det synes föga sannolikt, att man transporterat den över klosterområdet hit till väständen, då man ju hade samma behov av blockstenar även i den del, där stenen finge antas ha stått.

Stenblocket, som är av ljus granit, har kluvits ändalångs något snett förbi mittlinjen, och det större partiet är det, som bevarats. Såväl ornament som runor stå skarpt huggna.

Inskrift:

...tir : iskil : brupur : sin : ...
           5   10   15

»... efter Eskil, sin broder, ...»

Plansch 93a. 283. Äldsta Vadstenvägen, S:ta Ingrids kloster, Skenninge. Foto Nordén 1946. [Jansson skriver 1947: Duger.]

⁵¹ Stenen är en del av Ög 62 i Samnordisk runtextdatabas (2020).

⁵² I marginalen står: »Tidningsnotiser, i ATA.».

⁵³ I marginalen står: Finns sådana?

⁵⁴ I texten är infört två frågetecken med blyerts. Enligt plan, se figur 181, blev stenen »anträffad 4.11.37». Se också notis i Norrköpings tidningar den 6/11 1937. I B. Cnattingius rapport (ATA dnr 2007/38) anges »Strax intill [utanför norra korsgångsmuren] (vid l å planen) påträffades en runsten, som framtog. Den kommer att beskrivas i den rapport, som undertecknad avläter efter nästa grävningsperiod.» Någon sådan rapport har dock inte påträffats.

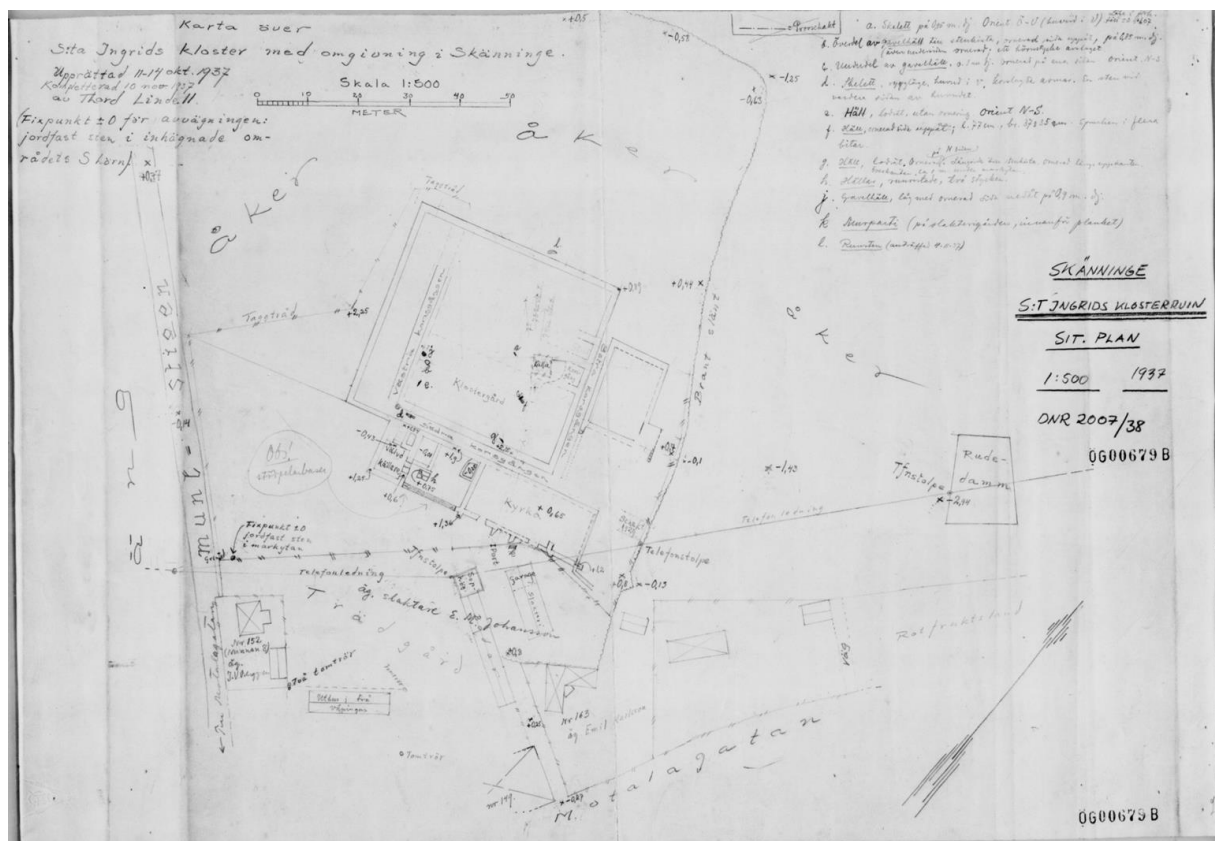

Fig. 181. S:t Ingrid's klosterområde, Skänninge. Karta av T. Lindell 1937, dnr 2007/38 (ATA) »l» i norra delen av området betecknar runstenen 283.

Fig. 182. 283. Äldsta Vadstena-vägen, S:t Ingrid's kloster, Skänninge. Foto B. Cnattingius 1937 (Östergötlands museum). Runstenen i krita av T. Lindell.

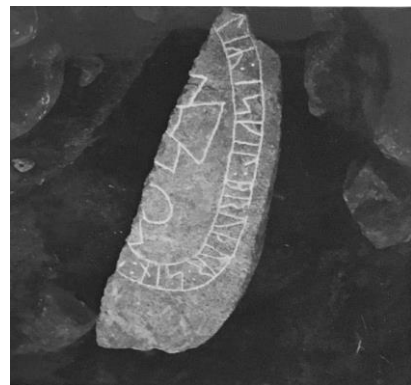

Fig. 183. 283. Äldsta Vadstena-vägen, S:t Ingrid's kloster, Skänninge. Foto B. Cnattingius 1937 (Östergötlands museum).

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med stora reservationer. Arbetet med utgåvan avslutades 2024-12-31.